

gør bedst i at stemme for Saaneeparagraffen. Om man saa vil kunne faa Lovforslaget gennemført, kan jeg ikke have nogen Menning om; der er ikke stet nogen Tale med mig derom; men jeg skal dog sige til det ærede Medlem, der var saa bange for Udentings-Aftaler (N. Nielsen), at det er en Stræf, jeg ikke kan forstaa; der er dog visse private Forhandlinger, som ere nødvendige, naar man vil gennemføre noget, og det vil det ærede Medlem ogsaa erfare, hvis han nogen Sinde faar Øst til ogsaa at gennemføre noget. Men der er ingen Aftaler truffet med mig, jeg staar aldeles frit.

Over for det ærede Medlem skal jeg dernæst sige, at det dog er meget mærkeligt, at ville begrunde noget paa, at man har læst det i en Avis. Jeg har ogsaa læst denne Historie i Bladene, og jeg har der læst mange andre Ting; kommer jeg til at læse Bladene, sker det næsten daglig, at jeg læser et eller andet, som er nyt for mig, og som forbavser mig, idet det er noget, som jeg ved, er opfundet og ganske uetterretteligt, og hvis man her i Folketinget vilde tage sin Visdom, efter hvad der staar i Bladene, saa Gud hjælpe Folketinget. Jeg kan derfor ikke sige, at det for mig er videre slaaende, og jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem kan blive fornærmet over, at han har læst noget i en Avis, det ærede Medlem maa jo vide, at det kan hidrøre fra en hvilken som helst Person, det behøver ikke at være en Rigsdagsmand. Det er tilstrækkeligt, at en har gaaet her ude paa Gangen og hørt, at det er blevet sagt, at nu skal Viborg Station nok flyttes; mere behøves ikke, for at det kan blive telegraferet Landet over som en Kendsgerning. Det ærede Medlem maa dog vide, at det er et daarligt Argument for at blive fornærmet, at man har læst noget i et Blad, og skulde jeg tage mig den Slags nær, kunde jeg stet ikke eksistere.

N. Nielsen: Jeg maa beklage, at det synes, som om jeg er blevet misforstaaet i en temmelig høj Grad med Hensyn til det, som jeg tillod mig at henviser til, nemlig Meddelelsen i Viborg Stiftstidende. Naade den ærede Ordfører og Formanden for Udvalget fralægge sig jo — med Indignation, kan jeg næsten sige — at staa i Korrespon-

danceforhold til Viborg Stiftstidende. Jeg har aldeles ikke troet og end mindre gjort Forsøg paa at sigte de Herrer for, at det er dem, som ere Forfattere til den paagældende Meddelelse eller det, der ligger til Grund for Meddelelsen; det kunde aldrig falde mig ind. Jeg spurgte derfor ogsaa, da jeg havde Ordet første Gang: Hvad ligger der til Grund for den Fremgangsmaade, som er fulgt, hvis Meddelelsen i Viborg Stiftstidende hvilede paa et autentisk Grundlag i det Øjeblik, den blev offentliggjort? Der er ikke Tale om nogen Beskyldning mod de Herrer for at staa bag ved Meddelelsen eller for personligt at have forfattet den. Er det saaledes, hvad de Herrer nu synes at ville gøre gældende, at der i det Øjeblik, da denne Meddelelse til Viborg Stiftstidende afgik, ikke forelaa noget som helst autentisk til Grund for denne Meddelelse, saa vil jeg dog henstille, at Udvalget tager denne Sag op. Vi have i Finansudvalget haft Tilfælde af en noget lignende Bestaffenhed. Hvorfor skal et Udvalg være udiat for den Slags Historier? Naar de Herrer vide sig fri for, at der laa noget som helst autentisk til Grund for denne Meddelelse paa den Tid, da den blev offentliggjort, saa synes jeg, at Udvalget og navnlig de Herrer, som have ledet Udvalgets Arbejde, maa være stærkt interesserede i at faa denne Sag klar og oplyst. Jeg tager mig det ikke saa let som den højtærede Indenrigsminister med Bladhistorier. At der kan gaa en hel Del Røverhistorier omkring i Bladene som f. Eks. den om Kaveterne, der holde for Ministrenes Døre, det vide vi jo nok; den Slags Historier betragter jeg som Godtkøbshistorier. Men hvor det angaar autentiske Ting, som ere passerede i Udvalg, og som ere Udvalgshemmeligheder, der siger jeg, at Bladene skulde lade være med at meddele uskorrekte og uautentiske Oplysninger. (Afbrydelse.) Ja, de Herrer le, men naar Bladene desuagtet gøre det, skal man følge den samme Fremgangsmaade, som vi følge i Finansudvalget med Hensyn til en Sag, som endnu ikke er tilendebragt. Saaledes burde vi ogsaa se at gøre i denne Sag og se at faa de Blade revsede, som komme med uskorrekte Meddelelser. (Afbrydelse.) Der er nogen, der siger, at Meddelelsen ikke er uskorrekt. — Jeg bemærkede